

Anys de prosperitat

Publicat el gener 24, 2012 per [carles prado fonts](#)

Anys de prosperitat no és una excepció i se'ns ha plantat als aparadors de les llibreries enfaixada com tota novel·la que ens arriba de la Xina envoltada d'una certa controvèrsia. Aquest cop, la faixa resa una mena de caveat lector: "La novel·la que, a la Xina, tothom llegeix en secret". L'autor, Chan Koonchung (Chen Guanzhong), la va publicar originalment a Hong Kong el 2009. La Campana l'ha publicat en català, en traducció (malauradament indirecta) de Xavier Pàmies.

Chan ens proposa un argument certament enginyós. Som a l'any 2013 i tots els xinesos són víctimes d'una amnèsia misteriosa. Tots? No! Un grup de personatges (més o menys conscientment) irreductibles investigaran com és que al Pequín de 2013 ha desaparegut tot un mes de la història, com és que ningú no recorda res dels dies que van passar entre el moment en què la Xina estava a punt d'entrar en un greu col·lapse i el moment en què es va convertir en una superpotència mundial en un món en plena una crisi financera, i com és que les referències a la Revolució Cultural o als incidents polítics dels anys 1980 han desaparegut de tots els llibres.

A banda de la faixa i dels aires de radical actualitat, les reminiscències distòpiques a *Un món feliç* o a *1984* han facilitat l'entrada d'aquesta novel·la a casa nostra—i, naturalment, la visita del seu escriptor en (esforçada) promoció. Durant els mesos de novembre i desembre, Chan Koonchung va protagonitzar múltiples entrevistes a la premsa i a la televisió (més que no pas ressenyes estrictament literàries) i va ser preguntat sobre gairebé tot (el govern xinès, la llibertat d'expressió, els drets humans, etc.) excepte sobre allò que hi ha de literari a la seva novel·la.

De fet, en aquest terreny, el literari, *Anys de prosperitat* és una obra que, deixant de banda l'enginy de l'argument, avança esfilagarsada, a voltes a empentes i rodolons, i desemboca en un desenllaç tan fascinant com mal resolt narrativament. A més, de cara al lector occidental,

no hi ajuden gaire les múltiples referències específiques al món polític i cultural de la Xina d'avui, que configuren el sentit de l'obra per als xinesos, però que en dificulten la recepció. Això, però, no impedeix que l'obra respongui a la provocació que l'autor planteja a qualsevol lector, sigui d'on sigui, plantant-lo davant d'una Xina pròspera econòmicament però anodina, consumista i en la qual no hi ha pràcticament rastre de cap tipus de discrepància política. Davant d'un retrat tan suggerent per al lector occidental, que sigui més o menys fictici, que estigui més ben o més mal narrat, té, malauradament, una importància molt relativa.

Like 0

Twee

Comparteix

Aquesta entrada s'ha publicat dins de **General, Opinió** per **carles prado fonts**. Afegeix a les adreces d'interès l'**enllaç permanent** [<http://asiaoriental.blogs.uoc.edu/2012/01/24/anys-de-prosperitat/>].